

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4607/2023
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиље мал. АА чији је законски заступник мајка ББ, обе из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Младен Сикимић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 415/22 од 05.10.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 415/22 од 05.10.2022. године и пресуда Првог основног суда у Београду П2 406/21 од 20.04.2022. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 406/21 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета АА плаћа месечно износ од 29.000,00 динара, на текући рачун законске заступнице малолетног детета, мајке ББ број ...-...-... који се води код ..., почев од 18.03.2021. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец. Том пресудом измењена је пресуда Првог основног суда у Београду П2 557/13 од 08.04.2013. године у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужени да доприноси издржавању малолетне тужиље АА преко досуђеног износа од 29.000,00 динара до траженог износа од 36.000,00 динара почев од 18.03.2021. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 415/22 од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 406/21 од 20.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 557/13 од 08.04.2013. године разведен је брак закључен дана 25.06.2011. године између овде туженог ВВ и ББ законске заступнице малолетне тужиље, малолетно дете АА рођена ... године поверена је мајци ББ на самостално вршење родитељског права и обавезан је ВВ да на име свог доприноса за издржавање малолетне АА плаћа месечно износ од 12.000,00 динара почев од 01.03.2013. године па убудуће док за то постоје законски услови. Уређен је модел виђања наведене АА са оцем ВВ. Малолетна АА похађа ... разред основне школе. Стара је ... година. На њеној страни околности су се промениле у том смислу што су њене потребе повећане због њеног узраста и због потреба школовања, а постоје и друге активности везане за тај узраст који раније није имала и они утичу на повећање укупних трошкова потребних за задовољавање њених потреба. АА похађа и музичку школу, иде на часове ајкида и руског језика. Има потребу да оде на одређене биоскопске представе, активности које се организују преко школе у виду зимовања, летовања и рекреативне наставе. АА има ..., па је за лечење тог обољења месечно потребно око 10.000,00 динара за набавку крема и пробиотика намењених лечењу. Трошкови специјалне исхране су такође повећани у односу на раније трошкове. Првостепени суд закључује да су потребе малолетне АА у висини од 58.000,00 динара месечно. Тужени је по професији ... – ... . Живи у ... у стану од 49м² за који закупнина износи 150 евра а рачуни за стан износе око 15.000,00 динара. Са новом супругом је добио ... године малолетног сина ГГ. Живи у заједници са супругом и дететом. Његова супруга је била незапослена шест до седам година, а потом је закључила уговор о раду у ... где ради са 10% недељне норме и њен приход је 6.000,00 динара месечно. Малолетни ГГ похађа приватну школу где је школарина 2.400 евра годишње и нема додатних активности. Школарину сноси ½ његов деда по мајци и плаћа му мобилни телефон. Тужени има трошкове када се виђа са мал. АА јер долази у ... . Основао је Агенцију за ... „ДД“ ..., преко које прима хонораре за ангажмане и за коју паушални порез износи око 24.000,00 динара месечно, с тим што сноси трошкове књиговође 30 евра месечно. Делатност агенције се прекида повремено у периодима када нема посла, како се не би плаћали порези и доприноси. Преко те агенције држи школе ... у Основној школи „...“ где је и огласио ... преко друштвених мрежа. ВВ је један од оснивача удружења грађана „ББ“ основано 2019. године али по том основу не остварује никакав приход. У периоду од када је обавезан на плаћање обавезе издржавања од 2013. године имао је закључених више ангажмана као ... . У питању је ангажман везан за представу „...“, серија „...“, представа „...“ у ..., филм „...“, у ТВ серијама „...“, „...“, „...“,

„...“, „...“, „...“. Малолетна АА живи са својом мајком у стану који је добила на поклон од свог оца површине 41м², сада ради у ... са месечном зарадом од око 70.000,00 динара.

При овако утврђеном чињеничном стању, измењеним околностима имајући у виду да постоје очигледно увећање потреба на страни малолетне тужиље и при утврђењу да је за задовољење њених потреба потребно 58.000,00 динара месечно, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев малолетне тужиље и обавезао туженог на обавезу учествовања на име доприноса за издржавање малолетне АА у висини од 29.000,00 динара месечно почев од 18.03.2021. године.

Другостепени суд је у свему прихватио правне разлоге које је дао првостепени суд налазећи да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су пошли од погрешне примене одредби члана 160. Породичног закона, што је за последицу имало непотпуно утврђено чињенично стање а што је све исходовало доношењу неправилне одлуке.

Наиме, нижестепени судови не дају довољно разлога зашто је за потребе малолетне АА потребан месечни износ од 58.000,00 динара. Стоји чињеница да малолетно дете треба да има исте оне услове живота које имају и његови родитељи у погледу задовољавања потреба. Нижестепени судови (посебно првостепени суд) наводе које је ангажмане тужени остварио у протеклом периоду и наводи се одређени новчани износи. Међутим, ради се о дугом временском периоду у ком сви ти новчани износи би морали да се цене у смислу временске дистанце на колики период времена је тај приход могао бити распоређен да би се од њега задовољавале породичне потребе. С друге стране чињеница је да је у међувремену 2014. године тужилац засновао нову брачну заједницу и да је добио малолетног сина ГГ. Када се сагледа висина примања туженог и упореди са обавезама које има према свом малолетном сину ГГ, супрузи која свега зарађује 6.000,00 динара месечно, да је подстанар и да има одређене трошкове због путовања на релацији ... – ..., основано се ствара сумња да примања која остварује тужени могу да подмире све потребе уз укључивање износа од 29.000,00 динара који је у обавези да плаћа на име издржавања за малолетну АА. Ако би се узело да и њена мајка треба да доприноси издржавању у приближном делу, произашло би да би малолетна АА имала далеко повољније услове живљења у односу на све остале чланове домаћинства туженог.

Из овога произилази да првостепени суд није правилно утврдио све чињенице везано за потребе малолетне АА као и да је неправилно ценио могућност туженог да допринесе издржавању малолетне АА у опредељеном износу од 29.000,00 динара месечно. У поновном поступку, првостепени суд ће имати у виду примедбе Врховног касационог суда, по истим поступити, прецизније утврдити која су примања која остварује тужени, које су обавезе у односу на остале чланове породице – имајући у виду да је у међувремену добио малолетног сина ГГ, које остале трошкове има, те да ли је тужени у могућности да допринесе издржавању малолетне АА у опредељеном износу од 29.000,00 динара месечно.

Након правилног утврђивања свих тих чињеница и правилне оцене донеће закониту одлуку.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 416. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић